

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/68/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620010114
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4620010114.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Zity Matyóovej, v trestnej veci obžalovaného Ing. M. Y., pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaniach obžalovaného Ing. M. Y. (ďalej len obžalovaný) a prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany (ďalej len prokurátor), proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 31.05.2021, sp. zn. 3T/4/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 30. novembra 2021, takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku, z dôvodov uvedených v § 285 písmeno a/ Trestného poriadku,

obžalovaného

V.. M. Y., narodeného XX.XX.XXXX v F. I.,
trvale bytom U., U. XXXX/X,
na slobode,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany zo dňa 30.04.2020, sp. zn. Pv 54/19/4406 - 21, pre skutok tam právne kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že dňa XX.XX.XXXX približne o XX.XX hodine v U. na O. U. pred bytovým domom popisné číslo XXXX/X, po predchádzajúcom nedorozumení fyzicky napadol poškodeného C. I., ktorého opakovane udrel päšťou do oblasti tváre, v dôsledku čoho utrpel poškodený C. I. zranenie pomliaždenie tváre ľahkého stupňa, ktoré si vyžiadalo liečenie a práceneschopnosť od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, počas ktorej doby bol tri dni hospitalizovaný na oddelení úrazovej chirurgie Nemocnice s poliklinikou Topoľčany, nemohol vykonávať svoje povolanie a činnosť spojenú s fyzickou záťažou (práce v záhrade, okolo domácnosti, šport),

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku, poškodenú Všeobecnú zdravotnú poisťovňu a.s., so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava - mestská časť Petržalka 851 04, IČO: 35 937 874, s jej nárokom na náhradu škody odkazuje na civilné konanie.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože zistil, že nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Horeuvedeným rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný V. M. Y. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, na skutkovom základe, že:

dňa XX.XX.XXXX približne o XX.XX hodine v U. na O. U. pred bytovým domom popisné číslo XXXX/X, po predchádzajúcom nedorozumení fyzicky napadol poškodeného C. I., ktorého opakovane udrel pästou do oblasti tváre, v dôsledku čoho utrpel poškodený C. I. zranenie pomliaždenie tváre ľahkého stupňa, ktoré si vyžiadalo liečenie a práceneschopnosť od 28.12.2018 do 02.01.2019 až 04.01.2019 (t.j. 5 až 7 dní), počas ktorej doby bol tri dni hospitalizovaný na oddelení úrazovej chirurgie Nemocnice s poliklinikou Topoľčany, nemohol vykonávať svoje povolanie a činnosť spojenú s fyzickou záťažou (práce v záhrade, okolo domácnosti, šport).

Za to mu uložil:

- podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona, za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a nezistených priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov,
- podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil,
- podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu na 1 rok.
- podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenému Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s., so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava - mestská časť Petržalka 851 04, IČO: 35 937 874 v sume 365,65 eur.

Uvedený rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení, odvolaniami napadli - prokurátor v neprospech obžalovaného čo do výroku o vine a obžalovaný, čo do všetkých výrokov a konaniu, ktoré mu predchádzalo.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania namietal to, že súd I. stupňa nevyhodnotil konanie obžalovaného aj ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Tr. zák., a to ani v štádiu pokusu. Poukazoval na rozsah vykonaného dokazovania, osobitne znalecké posudky MUDr. Malého, MUDr. Nosáľa, ktorý uviedol akými obmedzeniami v obvyklom spôsobe života poškodený trpel. V tomto smere s poukazom na vyjadrenia poškodeného a svedkov (Y., C.) a to, že sa jednalo o opakované údery pästou na tvár poškodeného, poukazoval na úmysel obžalovaného ublížiť mu na zdraví. Vytýkal súdu I. stupňa, že dôkazy vyhodnotil jednoznačne v prospech obžalovaného a nevyrovnal sa so všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písm. b/ Tr. por. a vec vrátiť súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania, prostredníctvom obhajcu, poukazoval na odôvodnenie napadnutého rozsudku a svoju obhajobu s tým, že poukazoval na rozpory vo výpovediach poškodeného a svedkyne Y., poškodeného a svedkyne C., na ktorých založil súd I. stupňa rozhodnutie o jeho vine. Ďalej vytýkal súdu I. stupňa, že neprihliadol na výpoveď svedka Y., ktorý opakovane potvrdil, že žiadne napadnutie nevidel, rovnako ako svedkyňa M. a H.. Títo svedkovia preukazujú jeho nevinu. Ďalej poukazoval na znalecké dokazovanie, ktorého závery vyvolávajú pochybnosti ohľadom zranení poškodeného, ktoré mal súd I. stupňa vyhodnotiť v zmysle zásady in dubio pro reo. Za porušenie jeho práva na obhajobu považoval súdom odmietnuté opätovné vypočutie svedkov a návrhov na vykonanie previerky výpovede svedkov na mieste činu a na vykonanie rekonštrukcie. V súvislosti s konaním, ktoré rozsudku predchádzalo, namietal postup príslušníkov PZ, ktorí zasahovali na mieste činu a ktorí i napriek jeho žiadosti nezdokumentovali, či a aké zranenia mal mať poškodený. Títo ho ubezpečovali, že ohľadom preukázania zranení poškodeného bude postačovať ich tvrdenie, že poškodený žiadne viditeľné zranenie nemal. Poukazoval aj na video dokumentáciu, ktorú zhotovil sám a ktorú súd I. stupňa považoval za nezákonný dôkaz. Neboli akceptované ani ďalšie ním navrhované dôkazy - výpis z volaní, nahrávka hovoru na linku 112, rekonštrukciu, pričom zároveň preložil aj fotografie o tom, že svedkyňa C. nemohla vidieť to, čo sa odohralo pri dverách vodiča dodávky poškodeného. Poukazoval na výsluch tejto svedkyne na hlavnom pojednávaní a na poškodeného, ktorý menil svoje výpovede a tieto dával čítať svedkyňi Y., je právoplatne odsúdený za trestný čin ublíženia na zdraví voči jeho osobe. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písm. a/, b/ Tr. por. s tým, aby bol podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby, alt. navrhol vec vrátiť súdu I. stupňa.

Obžalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora uviedol, že doba práceneschopnosti u poškodeného bola určená tým, že sa poškodený nechal vypísať na dlhšiu dobu práceneschopnosti, než si to malo vyžadovať zranenie. Zdôrazňoval, že poškodeného neudieral opakovane na tvár, tento mu deň pre tým na súde vravel, že mu to vráti a vopred naplánovaný konflikt mu poslužil na splnenie toho, čo mu hovoril. Žiaden konflikt nevyvolal, poškodený žiadne viditeľné zranenie nemal ani jeden a pol

hodiny po skutku, a preto nesúhlasil s námietkou prokurátora, že dôkazy súd vyhodnotil jednoznačne v jeho prospech, ale práve naopak v jeho neprospech.

Na verejnom zasadnutí procesné strany uviedli :

- prokurátorka krajskej prokuratúry zotrvala na dôvodoch odvolania, odvolanie obžalovaného obsahuje obdobné argumenty, ako boli prejednané aj na hlavnom pojednávaní, Navrhla zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písm. b/ a d/ Tr. por. nakoľko sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a tiež bolo porušené ustanovenie Trestného zákona a podľa § 322 odsek 1 Tr. por. vec vrátiť súdu I. stupňa aby ju opätovne prejednal a rozhodol,

- obžalovaný uviedol, že sa necíti byť vinným, nič nespravil, nemožno uznať vinu ohľadom napadnutia a výtržníctva, keďže traja svedkovia od seba nezávislí tvrdia, že údery nevideli, jeden z nich mal byť osobou, ktorá mala zabrániť k ďalšiemu útočeniu. Súd sa mal riadne vysporiadať so všetkými podstatnými dôkazmi vrátane výpovedí troch svedkov. Nad rámec poukázal na výrok o náhrade škody, pretože hospitalizácia poškodeného nebola nevyhnutná, čo vyplýva aj z vyjadrenia znalca na pojednávaní a v tomto smere ohľadne náhrady škody mal byť poškodený odkázaný na civilné konanie. Nikto nehovoril o tom, že niekoho napadol, iba poškodený a Y., ktorí spolu žijú a sú zaujatí voči jeho osobe, nakoľko p. Y. je jeho exmanželka. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písm. a/, písm. d/ Tr. por. s tým, aby ho súd oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. por. alt. aby podľa § 322 odsek 1 Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa na prejednanie. V prípade, ak by súd dospel k záveru, že bolo preukázané naplnenie skutkovej podstaty navrhoval uloženie peňažného trestu vzhľadom na okolnosti tohto prípadu, keby bol zo strany poškodeného napadnutý zozadu dodávkou do jeho vozidla a následne svedkyňa Y. sa mu snažila odobrať dieťa, ktoré mu predtým odovzdala do auta a starostlivosť. Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami - obžalovaným a prokurátorom - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal v prvom rade podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a zistil, že dôvodné je len odvolanie obžalovaného.

Odvolací súd v rámci uvedenej prieskumnej povinnosti zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku súd I. stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku a to všetko za dodržania tých zásad tzv. kontradiktórneho procesu, ktoré boli zakomponované do zákona.

Odvolací súd však zistil, že sú dané nasledovné zákonné dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku. Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, d/, odsek 2 Trestného poriadku súd zruší napadnutý rozsudok aj pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie alebo ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 317 odsek 1, veta druhá Trestného poriadku na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

V danej veci odvolací súd už v minulosti rozhodoval, keď uznesením pod sp. zn. 1To/54/2020 zrušil uznesenie súdu I. stupňa, ktorým trestnú vec postúpil Okresnému úradu Topoľčany, odboru všeobecnej vnútornej správy s tým, aby skutok prejednal ako priestupok. V odôvodnení toho uznesenia zaujal právny názor, že na postúpenie veci neboli splnené zákonné podmienky podľa § 10 odsek 2 Tr. zák., na ktorých súd I. stupňa založil svoje uznesenie. Zároveň zaujal aj určité právne úvahy, ktoré je však potrebné posudzovať v kontexte predmetu konania - rozhodovanie o uznesení o postúpení veci, pretože sa nejednalo o rozhodovanie v súvislosti s vylovením viny, resp. neviny obžalovaného.

Len v rámci takéhoto rozhodovania súd v rámci porady a hlasovania o rozsudku skúma to, čo mu striktné ukladá ustanovenie § 169 Tr. por.

Nadriadený súd preskúmaním odôvodnenie napadnutého rozsudku a tam uvedených právnych úvah a právnych záverov, zistil, že súd I. stupňa nebol dôsledný, pretože sa dostatočným spôsobom nezaoberal vyhodnotením obhajobných námietok obžalovaného, a to aj vzhľadom na ním uvádzaný možný motív konania poškodeného, ako aj rozporov vo výpovediach jednotlivých svedkov týkajúcich sa popisu fyzického násillia, ktoré mal použiť obžalovaný voči poškodenému.

Odvolací súd zistiac tieto nedostatky a s poukazom na aktuálny stav dokazovania, ktoré bolo vo veci vykonané, ako aj procesnú aktivitu na strane obžalovaného a procesnú pasivitu, na strane prokurátora, berúc do úvahy zásady kontradiktórneho procesu, zistil, že je potrebné zrušiť napadnutý rozsudok z dôvodov uvedených v § 321 odsek 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por., pretože sa súd I. stupňa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre svoje rozhodnutie a napadnutým rozsudkom porušil Trestný

zákon v ustanovení § 364 odsek 1 písm. a/ Tr. zák. Tento záver odvolacieho súdu je založený aj na zistení, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je takmer doslovne prebraté z citovaného uznesenia súdu I. stupňa o postúpení veci.

V súvislosti so skutkovými zisteniami a závermi súdu I. stupňa považuje odvolací súd za potrebné poukázať na nasledovné.

V tzv. skutkovej vete výroku o vine napadnutého rozsudku je uvedená, že :

- obžalovaný mal napadnúť poškodeného tak, že ho „opakovane udrel päťou do oblasti tváre“, pričom v odôvodnení napadnutého rozsudku (str. 9) uvádza právny záver, že sa tak stalo trikrát. Tento rozpor súd I. stupňa žiadnym spôsobom nevysvetlil, a preto v tomto smere je napadnutý rozsudok nejasný a nepreskúmateľný,

- doba liečby a práceneschopnosti je uvedená „od 28.12.2018 do 02.01.2019 až 04.01.2019 (t.j. 5-7 dní)“ - takéto ustálenie následku v žiadnom prípade nie je presné a nie je možné ho považovať za jednoznačný skutkový záver, pretože doba liečby a práceneschopnosti musí byť určená presne od - do, alebo aspoň v minimálnom rozsahu napr. najmenej 7 dní, uvedenie týchto faktov v skutkovej vete, a to aj vrátane popisu hospitalizácie poškodeného, súd I. stupňa nevysvetlil z hľadiska použitej právnej kvalifikácie prečinu výtržníctva.

V súvislosti s hodnotením dôkazov riadne odôvodnenie rozsudku v zmysle § 168 Tr. por. nevyhnutne požaduje aj uvedenie právnych úvah a právnych záverov o tom, či a akým spôsobom sa súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného. V odôvodnení napadnutého rozsudku takéto dostatočné a úplné právne úvahy ohľadne vyhodnotenie obhajoby obžalovaného absentujú. Súd I. stupňa sa zaoberal len vyhodnotením zvukovo-obrazového záznamu, ktorý vykonal obžalovaný s tým, že na tento dôkaz neprihliadol z dôvodu, že tento vykonal obžalovaný svojoľne, bez súhlasu nahrávaných, bez vedomia zasahujúcich policajtov a rešpektovania ustanovení Trestného poriadku, keď mohlo dôjsť aj k porušeniu osobnostných práv dotknutých osôb, na základe čoho tento dôkaz považoval za nezákonne získaný dôkaz.

V tejto súvislosti bolo potrebné sa zaoberať námietkou obžalovaného spočívajúcou v tom, že poškodený mal dôvod uvádzať nepravdivé skutočnosti ohľadom svojho napadnutia, a to s poukazom na rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/50/2018, ktorý bol vyhlásený dňa 27.12.2018 (t.j. deň predtým ako malo dôjsť k spáchaniu žalovaného skutku) a ktorým bol poškodený C. I. uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Tr. zák., za to, že poškodenému spôsobil zranenie úderom päťou do tváre, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu jedného roka. Z odôvodnenia toho rozsudku vyplýva, že obžalovaný C. I. napadol poškodeného V.. M. Y. po tom, čo mu povedal „dávaj si pozor, ty ma ešte nepoznáš“. Nie dobré vzťahy medzi obžalovaným a poškodeným charakterizuje aj fakt, že u oboch došlo k vzájomnej výmene ich partneriek. Teda námietka obžalovaného má svoj racionálny základ, a berúc do úvahy časový sled všetkých udalostí, podľa názoru odvolacieho súdu mala svoj nie bezvýznamný vplyv na to, čo sa udialo dňa XX.XX.XXXXX v U. na ulici U. pred bytovým domom č. XXXX/X z pohľadu motívu poškodeného uškodiť obžalovanému. Na strane obžalovaného V.. Y. neboli v spise zdokumentované také nejaké skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť záver, že by tento mal motív uvádzať nepravdu. V súvislosti s hodnotením výpovede poškodeného vo vzťahu k následku, ktorý mu mal obžalovaný spôsobiť a v súvislosti s obhajobou a odvolacími námietkami obžalovaného, mal súd I. stupňa zvýšenú pozornosť venovať tomu či a akým spôsobom sa malo zranenie u poškodeného prejavovať a vyhodnotiť aj samotné správanie sa poškodeného.

K spáchaniu skutku malo dôjsť v čase o XX.XX hod. dňa XX.XX.XXXX. V spise sa nachádza lekárska správa z urgentného príjmu z tohto dňa o ošetrení poškodeného bez uvedenia času ošetrenia a následne tohto dňa o XX.XX hod. bol hospitalizovaný, ako to vyplýva z prepúšťacej správy nemocnice Topoľčany. Z uvedeného vyplýva, že medzi časom kedy malo dôjsť k spáchaniu skutku a jeho ošetrením uplynula doba viac ako 5 hodín (!), pričom v tejto dobe by už podľa znalca malo byť zranenie - pomliaždenie tváre pri údere päťou - mali byť 3 údery- veľkej intenzity - viditeľné. Znalec MUDr. Nosál' dospel k záveru aj o tom, že nie je možné vylúčiť možnosť simulovania príznakov otrasu mozgu poškodeným s tým, že zranenia diagnostikované poškodenému po príchode do nemocnice nezodpovedajú stavu poškodeného, ktorý bol zaznamenaný na nahrávke hodinu po skutku.

Poškodený vo výpovedi dňa 13.8.2019 uviedol, že „o podliatinách mu hovoril doktor na traumatológii...na mieste ho bolela hlava, zahmlievalo sa mu pred očami a mal pocit na zvracanie ...“ O tom, že by poškodený signalizoval (oznamoval) príslušníkom polície nachádzajúcim sa na mieste incidentu, že je zranený, nevypovedali ani samotní príslušníci polície (K., Y. a R.). R. pripustila len to, že poškodený hovoril, že pôjde na ošetrenie. Poškodený uviedol, že policajtom povedal, že pôjde na ošetrenie, asi po 2 hodinách miesto činu opustil a išiel pešo na ulicu I. v U., odkiaľ ho po určitom čase odviezla svedkyňa

Y. na ošetrenie do nemocnice v U.. Svedkyňa R. však uviedla, že poškodený odchádzal z miesta činu na dodávke s priateľkou.

Tieto závery len potvrdzujú, že zo strany poškodeného došlo už pri prvom ošetrení k zámernému uvádzaniu nepravdivých subjektívnych údajov, čo nasvedčuje existencii jeho „motívu uškodiť“ obžalovanému tak, ako naň tento poukazoval. Iné dôvody napr. medicínske ako napr. porucha pamäte, vnímania a pod. neboli u neho zistené a preto sa nemohli podieľať na tom, že uvádzal nepravdivé subjektívne údaje.

Obžalovaný sa počas celého trestného stíhania bránil aj videozáznamom (fotografiami osoby a tváre poškodeného, ktorú vyhotovil priamo na mieste činu, kritizujúc, že to neurobili orgány PZ prítomné na mieste činu. V odvolaní namietal jeho vyhodnotenie ako dôkazu nezákonného.

Právu na spravodlivý proces zodpovedá aj povinnosť súdu vysporiadať sa s námietkami (dôkazmi) , ktoré predkladá obžalovaný.

Obžalovaný v prípravnom konaní predložil videozáznam, a fotodokumentáciu, ktoré súd I. stupňa oboznámil na hlavnom pojednávaní dňa 31.5.2021, z ktorej mala vyplývať situácia na mieste činu, iniciatíva obžalovaného voči policajtom na zdokumentovanie osoby poškodeného, osoba poškodeného, výhľadové pomery u svedkyne C.

Aj hodnoteniu výpovedi tejto svedkyne nevenoval súd I. stupňa náležitú pozornosť a to i napriek evidentným rozporom v jej výpovediach v prípravnom konaní a v konaní pred súdom.

Svedkyňa vo výpovedi v prípravnom konaní uviedla ako čas skutku - nejakú pred XX,XX hod., pričom skutok sa mal stať približne o XX,XX hod....buchol ho o auto a rukou- asi päťou ho zasiahol asi 4 krát...všetko sledovala z okna bytu na 7. poschodí.

Na hlavnom pojednávaní uvádzala, že obžalovaný vytiahol poškodeného z auta...držal ho pod krkom...trieskal mu hlavu o Dukato.

Fotodokumentáciu predloženú obžalovaným k výhľadovým pomerom svedkyne C. a postaveniu vozidiel, považoval odvolací súd za právo vyplývajúce mu z práva na obhajobu, o to viac, že takýto úkon (napr. vo forme previerky výpovede na mieste činu, prípadne vyšetrovacieho experimentu, rekonštrukcie) mal byť vykonaný už v prípravnom konaní, za účelom preverenia správnosti jednotlivých tvrdení. Predložená fotodokumentácia spochybňuje tvrdenie tejto svedkyne, že priebeh celého incidentu mohla sledovať tak, ako uvádzala. Jej výpoveď spochybňuje aj to, že uvádzala úplne iný čas skutku. V spise sa nenachádza žiaden taký dôvod, ktorý by spochybňoval úplnosť a pravdivosť tejto fotodokumentácie.

Nemenej významným dôkazom - podľa súdu I. stupňa dôkazom usvedčujúcim - mala byť výpoveď svedka Y. (prezývka Y.), ktorý však v oboch svojich výpovediach poprel akýkoľvek fyzický útok zo strany obžalovaného voči poškodenému, i keď to hlavne poškodený vo svojich výpovediach opakovane tvrdil. I napriek takémuto evidentnému rozporu s výpoveďou poškodeného I. (vid' aj konfrontácia vykonaná medzi nimi v prípravnom konaní dňa XX.X.XXXX) a svedkyne Y. tento svedok opakovane na hlavnom pojednávaní vypočutý nebol a to aj s cieľom vykonať konfrontáciu so svedkyňou Y. a C..

Vychádzajúc z obsahu doposiaľ vykonaných dôkazov a hore uvedených právnych úvah odvolací súd zistil, že je tu existencia dvoch skupín proti sebe stojacich priamych dôkazov :

- usvedčujúcich - poškodený, svedkyňa Y., C.,

- potvrdzujúcich obhajobu obžalovaného - svedok Y., svedkyne H. a M. fotodokumentácia a videozáznam zhotovený obžalovaným,

- listinné dôkazy - lekárske správy, záznam o priestupku (škodovej udalosti), znalecký posudok MUDr. Nosáľa- jednoznačne nepotvrdzujú ani verziu obžalovaného ani poškodeného.

Hodnotenie dôkazov v danej veci bolo a aj je nesmierne náročné a to vzhľadom na nepriaznivé vzťahy nielen medzi obžalovaným a poškodeným ale aj medzi svedkyňami Y. a H. a reálny motív u poškodeného.

Právny záver súdu I. stupňa o nezákonnosti videozáznamu vykonaného obžalovaným na mieste činu a jeho nepoužiteľnosti ako dôkazu v konaní pred súdom nie je možné považovať za správny. Obžalovaný požadoval podrobiť tento dôkaz „testu proporcionality“, čo súd I. stupňa vyriešil so záverom, že tento bol „vyhotovený svojvoľne bez vedomia zasahujúcich policajtov, bez rešpektovania ustanovení Trestného poriadku (akých nekonkretizuje), a tým, že mohlo (nie , že došlo !) dôjsť aj k porušeniu osobnostných práv dotknutých osôb (opäť nekonkretizuje). Nie je možné akceptovať takéto všeobecné argumenty. Vo vzťahu k príslušníkom polície, ktorí na danom mieste vykonávali ako verejní činitelia svoju právomoc v zmysle zákona o policajnom zbore, sú títo povinní strieť aj to, že ich činnosť je vykonávaná pod dohľadom verejnosti, ktorá si ich činnosť aj môže dokumentovať samozrejme vhodným spôsobom nezasahujúcim do ich činnosti. Na takéto zdokumentovanie nie je potrebné si žiadať od nich súhlas.

Vyhotovením videozáznamu podľa názoru odvolacieho súdu nedošlo ani k porušeniu osobnostných práv poškodeného, ako osoby tam zobrazenej. Ako uviedol obžalovaný videozáznam vyhotovil len v

súvislosti s udalosťou resp. pri jej riešení, na ktorej mal aktívnu účasť sám poškodený, a to len s účelom zdokumentovania prípadného zranenia u poškodeného vychádzajúc aj z toho, že predchádzajúceho dňa bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania násilného trestného činu voči jeho osobe a možnou pomstou z jeho strany. Použil ju len v rámci trestného stíhania.

Ani z ostatných svedeckých a znaleckých dôkazov nie je možné vyvodiť jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností skutkový dej ustálený súdom I. stupňa a prevzatý z obžaloby.

Z hľadiska právnej teórie je nutné rozlišovať jednotlivé spoločenské vzťahy z hľadiska toho, ktorú oblasť pokrývajú. Pre trestnoprávne vzťahy je základným predpokladom protiprávnosť konania určitého trestnoprávne zodpovedného subjektu, ktoré dosahuje závažnosť aspoň prečinu. Tieto základné kritériá odlišujú trestnoprávny vzťah od iných vzťahov predovšetkým občianskoprávných.

V prípade trestného stíhania je konanie určitého páchatel'a uvedené vo forme skutku, pre ktorý je začaté trestné stíhanie a následne vznesené obvinenie. Jeho základné náležitosti sú uvedené v § 199 ods. 3, § 206 ods. 3 Tr. por. a tieto musia vyjadrovať okrem znaku protiprávnosti aj znaky skutkovej podstaty niektorého z trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona. Podstata skutku je určovaná účasťou obvineného na určitej udalosti, z ktorej vzišiel škodlivý následok. Ak tieto podstatné náležitosti skutok neobsahuje, nemôže sa jednať o trestný vzťah a teda o trestnoprávny skutok. Zodpovednosť za správny a zákonu zodpovedajúci popis skutku v prípravnom konaní nesie policajt a neskôr prokurátor, ktorý uvedením skutku v obžalobe určuje hranice, v akých môže súd danú vec prejednať. Teda v prípravnom konaní je to prokurátor, ktorý v konečnom dôsledku nesie zodpovednosť za správnosť, úplnosť a zákonnosť prípravného konania, nad ktorým nesie dozor (§ 230 odsek 1 Trestného poriadku). Rovnako tak v štádiu konania pred súdom nesie tzv. „dôkazné bremeno“, pretože spolu s obžalobou predkladá súdu dôkazy, na základe ktorých sa domáha uznania viny u obvineného (§ 234 a nasl. Trestného poriadku). Tento postup je súladný s tými zásadami tzv. kontradiktórneho procesu, ktoré boli prebraté do nášho Trestného poriadku. Neunesenie dôkazného bremena prokurátorom má za následok vynesenie oslobodzujúceho verdiktu.

Odvolačný súd zistil, že súd I. stupňa po vykonaní dôkazov - pri ich hodnotení - nebol dôsledný, keď okrem kritérií hodnotenia dôkazov (§ 2 odsek 12 Trestného poriadku) nezohľadnil aj jednu zo základných zásad trestného konania a to zásadu prezumpcie neviny (článok 50 odsek 2 Ústavy SR, § 2 odsek 4 Trestného poriadku). Z nej predovšetkým vyplýva, že „nepreukázaná vina má rovnaké dôsledky ako preukázaná nevina“ z čoho vyplýva právny záver o tom, že ak sú pochybnosti ohľadne viny prichádza do úvahy aplikácia ďalšej zásady trestného konania „in dubio pro reo“.

Za tohto stavu vykonaného dokazovania vznikli dôvodné pochybnosti o skutkových okolnostiach uvedených už v obžalobe, ktoré súd I. stupňa prebral do napadnutého rozsudku, čo s poukazom na zásadu prezumpcie neviny odôvodňuje záver o aplikácii zásady in dubio pro reo.

Uvedený záver vyplýva z výsledkov prieskumu odvolacích námietok obžalovaného a právnych úvah a právnych záverov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku, na základe ktorého odvolací súd zistil, že súd I. stupňa vyhodnotil dôkazy v neprospech obžalovaného jednostranne i napriek existencii dôkazov svedčiacich v jeho prospech, pričom nebol produkovaný žiaden taký objektívny dôkaz, ktorý by bol spôsobilý potvrdiť jednu alebo druhú skupinu dôkazov. V tomto smere nie je možné sa stotožniť s právnymi úvahami súdu I. stupňa uvedenými predovšetkým na stranách 9-12 odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Nie je možné akceptovať a založiť vinu na dôkazoch, ktoré nie sú jednoznačne presvedčivé a sú potvrdzované len ďalšími dôkazmi, ktoré sú rovnakého postihu.

Vychádzajúc z právnych úvah a právnych záverov odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku z dôvodov uvedených v § 321 odsek 1 písmeno b/, d/ Trestného poriadku rozhodol o oslobodení obžalovaného zo skutku uvedeného v obžalobe z dôvodu uvedeného v § 285 písmeno a/ Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Tiež na základe týchto právnych úvah zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné a preto ho zamietol.

Výrok tohto rozsudku bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.
(§ 306 ods. 1 Tr. por.)